

JÁNOS 1. LEVELE

4.

Mielőtt belevágnánk János első levelének 4. részébe, olvassuk el az előző fejezet utolsó versét, annak is a második felét: „és ezt, hogy ő bennünk van abból tudjuk meg, hogy a Lelkéből adott nekünk”. Bizonyos lehetek tehát afelől, hogy Isten ott van az én életemben, mert nekem adta Szentlelkét. Az Efézus 1:14-ben Pál azt írja, hogy a Szentlélek a mi örökségünk záloga. Pál írja, hogy Isten bennünket „*eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel*”. Ez a pecsét tanúskodik arról, hogy most már Istenhez tartozom. A Szentlélek tehát örökségünk záloga, Isten ezzel is megmutatja nekünk, hogy komolyan gondolja azt, hogy üdvözített bennünket és örök életet adott Benne. 1 János 4:1:

Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelketek, hogy azok az Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba.

Jézus a Hegyi beszédben, Máté evangéliumának 7. részében, figyelmeztet bennünket: „*óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok*”. Vagyis a hamis prófétát külsejéről nem lehet megismerni, mert úgy néz ki, mintha bárány lenne. Gyakran elkövetjük azt a hibát, hogy úgy gondoljuk, a hamis próféta csak hamis dolgokat hirdet. Pedig gyakran a hamis próféta kilencven százalékban az igazságot hirdeti - ezért tud olyan sokakat megtéveszteni.

A hamis próféták is sok olyan dolgot hirdetnek, ami igaz. Amikor a sátán megkísértette Jézust a Lukács 4:10-ben, a következőket mondta Jézusnak: „*mert meg van írva: Angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben*”. A sátán igazat beszélt, de kiragadta az idézett igeverset a szövegkörnyezetéből.

Jézus óvva int bennünket a Máté 7:15-ben, hogy óvakodjunk a hamis prófétáktól. Miből tudjuk azonban, hogy valaki hamis próféta? Tulajdonképpen abból, amit Jézus Krisztusról hirdet, illetve az illető szolgálatának gyümölcseiből. János azt mondja nekünk, ne higgyünk minden léleknek, hanem vizsgáljuk meg a lelketek, hogy azok Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött a világba. A világban sajnos valóban nagyon sok prófétával és tévtanítással találkozunk, és sajnálatos módon sok ember követi ezeket a hamis prófétákat.

Óvakodjatok azoktól, akik azt állítják, hogy az Igét nagyon nehéz megérteni, inkább azt is ajánlják, hogy ne is olvasd a Bibliát, hanem azokat a kiadványaikat lapozgasd, amelyek megmagyarázzák neked az Írásokat. Szerintük, könyveik nélkül nem fogod megérteni a Bibliát. Óvakodjatok tehát az ilyenektől, akik a saját könyveiket reklámozzák, és próbálnak téged rábírní arra, hogy ne olvasd a Bibliát.

Én, ezzel szemben, igenis arra bátorítanálak benneteket, hogy olvassátok az Igét. Nem félek attól, hogy mit hisztek majd, hogyha elkezdtétek olvasni a Bibliát. Ha azonban bizonyos kiadványokat kezdtek el olvasni az Ige helyett, sajnos garantálni tudom azt, hogy azok félrevezetnek benneteket.

Időnként előfordul, hogy odajönnek hozzám emberek és nagyon furcsa kérdést tesznek fel? Ilyenkor megkérdezem tőlük, hogy hogy jutott ez eszükbe? Ha azt állítják, hogy Biblia-olvasás közben gondoltak erre, akkor csak legyintek mert tudom, hogy az az elképzelés nem a Biblia olvasása közben fogant meg az elméjükben. Végül mindig kiderül, hogy más dolgokat is olvasgattak, pl. a Jehova Tanúitól, vagy a Mormonoktól hallották - nem az ő fejükből pattant ki,

hanem engedték, hogy mások a hazugság magjait ültessék fejükbe. Ezeket a furcsa, bizarr dolgokat, biztosan nem a Bibliából szedték.

Ha valaki az Igét nagyon furcsán magyarázza, akkor az illető magyarázatával van baj. Isten ugyanis nem állít az Igéjében furcsa, bizarr dolgokat. Javarást Isten egyszerűen csak azt akarja mondani, amit le van írva az Igében. Ha egyszerűen csak ragaszkodunk Isten Igéjéhez és olvassuk azt, Isten Lelke elvezet bennünket az igazságra. Nem kell attól félnünk, hogy tévútra terelődünk azért, mert a Bibliához ragaszkodunk és azt olvassuk.

Sajnos igen sokan próbálják meg az Ige különböző részeit elferdíteni, félremagyarázni. Ennek klasszikus példája a Jelenések 7-ben található, ahol azt olvashatjuk, hogy Isten pecséttel megjelöl Izráel fiainak minden törzséből 12000 személyt, 144000-t összesen. Ezután az Ige felsorolja mind a 12 törzset és az ezekből megjelölt emberek számát. Mivel azonban egyesek nem hajlandók elfogadni azt, hogy Isten újra munkálkodni fog Izráelben, azt mondják, hogy ez az igerész az úgymond lelki értelemben vett Izráelre vonatkozik, vagyis az egyházra. Ha egyszerűen csak olvasom az Igét, ebben az esetben a Jelenések könyvét, akkor eszembe sem jutna azt gondolni, hogy itt Isten nem azt akarja mondani, amit mond, vagyis hogy itt nem Izráel 12 törzséről van szó, hanem egy lelki értelemben vett Izráelről, az egyházzal. Sokan azonban pontosan ezt próbálják belemagyarázni ebbe az igerészbe. Ha azonban nem olvastam volna bele a könyvükbe, akkor valószínűleg ez a lehetőség fel sem merült volna bennem.

A lényeg tehát az, hogy vizsgáljuk meg a lelkeket, hogy azok Istentől valók-e. Nézzük meg, hogy mit hirdetnek Jézus Krisztusról és, hogy a szolgálatuk milyen gyümölcsöt terem.

Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van.

Ezen a ponton szeretném megjegyezni, hogy Jézus a Megváltó neve volt. Ez a héber „Jessua” megfelelője volt, a Jessua név pedig a „Jehovasua” rövidítése. A „Johsua” névben az első szótag a „Joh”, a Jehova szó rövidítése, a „sua” szó pedig üdvösséget jelent. A Jesua név tehát azt jelenti: Jehova a mi üdvösségünk. A „Krisztus” szó pedig görög megfelelője a héber „messiah” kifejezésnek, ami messiást vagy megváltót jelent. Tehát a Jézus Krisztus kifejezés annyit jelent, hogy „Jehova a mi üdvösségünk” és ő a „megváltó, a felkent”, ő jött el testben. Vagyis Jézus Krisztusban Isten jött el közénk emberi alakot öltve. Ha azonban bizonyos emberek ezt tagadják, ill. mást hirdetnek, akkor hamis prófétákkal van dolgunk. Lehet, hogy mindemellett sok igazságot is hirdetnek, és szép dolgokat mondanak, de ha tagadják Jézus Isten voltát, hamis prófétáknak minősülnek.

Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem az Istentől van. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van.

Az antikrisztus lelke ill. szellemisége most is jelen van a világban, hiszen nagyon sok ember Jézus Krisztus ellenséges magatartást tanúsít Jézussal szemben.

Ti Istentől vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van.

Itt János ismét utal a 3. fejezet 24. versére, mégpedig arra, hogy bennünk lakik a Szentlélek. „Nagyobb” tehát „az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van”, vagyis az antikrisztus lelke.

Ők a világból valók, ezért a világ szerint beszélnek, és a világ rájuk hallgat.

Mivel népszerű az üzenetük, szívesen hallgatják őket. Ők azonban tagadják Isten hatalmát.

Mi Istentől valók vagyunk: aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét, és a tévelygés lelkét.

Először, meg tudom ítélni, hogy valaki Istentől való-e, az alapján, amit Jézus Krisztusról állít. Másodsorban, pedig arról, hogy a Szentlélek gyümölcsöt terem az életemben, mégpedig szeretet formájában.

Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret az Istentől született, és ismeri Istent.

Ha tehát a szeretet gyümölcsét termi az életem, ez bizonyítéka annak, hogy Isten Lelke él bennem. Persze mondhatod, hogy „én tudom, hogy Isten lelke bennem lakik, mert nyelveken szólok”. A nyelveken szólás azonban még nem bizonyítéka annak, hogy Isten Lelke benned él. A sátán ugyanis utánozni tudja a nyelveken szólást, az igazi bizonyíték tehát a szeretet. Az 1 Korinthus 13-ban ezt olvassuk ezzel kapcsolatban: *„Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc, vagy pengő cimbalom”,* vagyis szeretet nélkül az egész hiábavaló.

Isten Lelkének bizonyítéka a szeretet. Jézus azt mondja a János 15:26-ban, hogy *„amikor eljön a Pártfogó, akik én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam”.* Tudhatom tehát, hogy a Szentlélek lakik bennem, aki Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot és gyümölcse az életemben a szeretet. Szeretet van bennem testvéreim iránt az Úrban. Hadd tegyem hozzá, ha ti tudtok engem szeretni, akkor ez bombabiztos bizonyítéka annak, hogy Isten Lelke lakik bennetek.

„Szeretteim szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született és ismeri Istent.” Az a fajta szeretet, amelyről János ír, az „agapé” szeretet, nem pedig a Hollywood-i típusú ömlengős szeretet. János még csak nem is a „fileo” szeretetről beszél, ami a családokra jellemző, és a családtagok között figyelhető meg. János az „agapé” szeretetről beszél. Ezen kívül létezik másfajta szeretet is, ezek egyike az „érosz”, ami a testi vágyakon alapuló szeretetet jelent. A „fileo” ettől mélyebb, de a legmélyebb mégiscsak az „agapé” szeretet.

Kár, hogy sem az angolban, sem a magyarban nem igazán létezik többféle szó a szeretet különböző formáinak kifejezésére, nem úgy mint a görögben. Hiszen gondoljunk csak bele, a magyarban a „szeretet” szót szinte mindenre használjuk: szeretem a csokoládét; de ugyanúgy azt mondom, hogy szeretem a feleségemet, az unokámat - mindenre ezt a szót használjuk. Pedig máshogy szeretem a csokoládét, mint a feleségemet, de mégis ugyanazt a szót vagyok kénytelen használni.

A görögben azonban különböző szavakat alkalmaztak a szeretet különböző fajtáinak kifejezésére. Például, a görögben a csokoládé iránti szeretetemet valószínűleg az „érosz” szóval fejezném ki, hiszen ez inkább egy testi vágyakon alapuló szeretet. Kár azonban, hogy a magyar nyelv nem fejezi ki a szeretet különböző árnyalatait. Amikor egy fiú randizik egy lánnyal, és a fülébe súgja, hogy szeretlek, bizony sokszor azt akarja mondani, hogy „érosz” szeretettel szeretlek, vagyis nagyon erősen vonzódok hozzád, ill. kívánlak. Az „érosz” szeretet én-

központú. Arról szól, hogy én mit akarok, nekem miért jó ez a kapcsolat, hogy én mit kapok ebben a kapcsolatban és, hogy engem mennyire elégit meg ez a kapcsolat. A „fileo” szeretet már mélyebb, nem annyira öncélú mint az „erosz” szeretet. Szeretlek, mert olyan sok mindenben egy hullámhosszon vagyunk, és megoszthatok veled dolgokat és téged érdekel, amit mondani szeretnék. Az „agapé” szeretet pedig a legmélyebb, és ez már teljes mértékben arról szól, hogy én mit tudok adni a másiknak. Az „agapé” tehát olyan szeretet, amely ad.

Az „agapé” szó érdekes módon nem található meg az ógörögben, az Újszövetségben fordul elő először, úgy tűnik, hogy maga Jézus állt elő ezzel a kifejezéssel. Mint mindig, amikor egy új szó lép be a közszókincsbe, ebben az esetben is magyarázatra szorult, ahhoz, hogy az emberek megértsék mit jelent és megfelelően tudják használni. Így működik a nyelv. Megjelenik egy új szó, amely egy bizonyos jelentést hordoz, és ezt mindenki elfogadja és így módon kezdi el alkalmazni. Az Újszövetségben két helyen is megtaláljuk az „agapé” szó definícióját. Galata 5:22: „A lélek gyümölcse pedig agapé.” De mi is ez az agapé, mi kapcsolódik hozzá? „Öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” A másik definíciót pedig az 1 Korinthus 13-ban találjuk: „A szeretet türelmes, jóságos, a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, - mert másokra fekteti a hangsúlyt, nem pedig önmagára - nem gerjed haragra, nem rója fel a hosszát, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal, mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.” Ez az agapé szeretet mások felé irányul, miközben nem a maga hasznát nézi, és nem vár viszonzást. A „fileo” szeretet viszonzást vár, az „agapé” már nem, mert önzetlen. Az „agapé” szeretet ad, de nem azért, hogy utána kapjon. Nem készít listát arról, hogy kinek mit adott, természeténél fogva, egyszerűen csak ad önzetlenül.

Isten arra hív el bennünket, hogy így szeressük egymást, és ha ez a szeretet megvan bennem, ez az abszolút bizonyítéka annak, hogy a Lélek, amely bennem lakik, valóban Istentől van, mert a Szentlélek nélkül nem tudok így szeretni.

Vizsgáljuk meg tehát a lelkeket, hogy valóban Istentől valók-e. Mit hirdet ez a lélek Jézus Krisztusról? Azt, hogy ő valóban Isten, aki emberi testben jött el a földre? Ez a lélek valóban a szeretet gyümölcset termi az életemben? Ha igen, akkor valóban Istentől való ez a Lélek, mert a sátán ezt nem tudja túl nagy sikerrel utánozni.

aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent, mert Isten szeretet.

Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.

Miből tudjuk tehát, hogy Isten szeret bennünket? Van aki úgy gondolja, hogy a természetből. De vajon a természet tényleg elárulja neked, hogy Isten szeret téged? Képzeld csak el, hogy kint vagy valahol, és látod, hogy egy prérifarkas rátámad egy nyúlra, és darabokra szaggatja azt. „Ó, Isten úgy szeret engem.” Vajon ezt kommunikálja a természet? Vagy amikor látom, hogy egy oroszlán ízekre szed egy gazellát, vagy látom a csörgőkígyót amely csak arra vár, hogy megmarhasson. Nem a természetből látom azt, hogy Isten szeretet, hiszen én a bukott természetet szemlélem. A természetet is tönkretette már a bűn, úgyhogy én már nem olyannak látom a természetet, mint amilyennek Isten azt teremtette. Nem azt látom, hogy „a farkas a bárányal lakik, ... az oroszlán pedig szalmát eszik, mint a marha”. A természetet már nem abban az állapotában látom, amilyenben Isten teremtette - egy bukott, átkozott természetet látok, ami az emberek miatt került ebbe az állapotba. A bukott természet tehát nem Isten szeretetéről mesél.

Akkor azonban miből tudhatom, hogy Isten szeret engem? Isten egyetlen helyen bizonyítja be irántunk érzett szeretetét, de ez elég is. Elég ahhoz, hogy soha többé ne kelljen megkérdőjeleznünk irántunk való szeretetét. A sátán gyakran próbálkozik azzal, hogy megkérdőjelezzük Isten szeretetét. A fülünkbe suttogja, ha Isten annyira szeret, akkor miért engedte azt, hogy ez és ez történjen. Néha bizony a sátán rendkívül meggyőző, ellenbizonyítékokkal tud előállni, amelyek elvileg arról tanúskodnak, hogy Isten nem szeret engem, hiszen akkor miért vagyok ilyen nyomorult helyzetben. Úgyhogy amikor a sátán igyekszik arra indítani téged, hogy megkérdőjelezd Isten szeretetét irántad és úgy érzed nem tudsz ellenállni, akkor nézz a keresztre. Mert Isten a kereszten egyszer s mindenkorra megmutatta az irántad való szeretetét, úgyhogy csak nézz a keresztre ha kételkednél benne. János 3:16: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* 1 János 4:10:

Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.

Róma 5:8: *„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.”* 1 János 4:9: *„Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.”* Ez az Ő szeretetének bizonyítéka. Isten annyira szeretett, hogy elküldte egyszülött Fiát, aki magára vette a te bűneidet is, és meghalt érted is és helyetted is a kereszten, hogy neked személyes kapcsolatod lehessen Istennel, hogy megbocsátassanak bűneid. Jézus Krisztus tehát hajlandó volt meghalni azért, hogy mi élhessünk. A bibliai definíció szerint „élni” annyit jelent, mint közösségben lenni Istennel. Ha te közösségben vagy Istennel élsz, ha nem, halott vagy.

Az emberek azonban másképp definiálják az életet. Szerintük ha valaki lélegzik, akkor él, vagy ha van agyműködése, akkor még életben van. Gondoljunk csak bele, hogy valaki kómában fekszik a kórházban, lélegeztető-gépre kapcsolják, nincs magánál, úgyhogy nem reagál a kérdésekre, viszont a műszerek kimutatják, hogy még van agyműködése, vagyis életben van. Amikor azonban leáll az agyműködés, halottnak nyilvánítják, beáll tehát a fizikai halál állapota. Az Ige azonban itt egy másmilyen halálról beszél. Ha lelkünk nincs kapcsolatban Istennel - bár lélegzünk és van agyműködésünk - a Biblia azt mondja, halottak vagyunk. Jézus azért jött, hogy életünk lehessen, igazi életünk, örök életünk, vagyis egy szoros, bensőséges kapcsolatunk Istennel.

„Ez a szeretet és nem az, ahogy mi szeretjük Istent...” Sokan azt gondolják, hogy olyan nagy szívességet tesznek azzal, hogy Őt szeretik, és valahogy azzal kérkednek, hogy mennyire szeretik Istent. Miért is ne szeretnénk, hiszen minden okunk megvan rá? Nem az a nagy dolog, hogy mi szeretjük Istent, hiszen Ő szeretetre méltó, a nagy dolog az, hogy Ő szeret bennünket mindannak ellenére, hogy tökéletesen ismer bennünket.

Dávid ezt írja a 139. zsoltárban: *„Uram, te megvizsgálasz, és ismersz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, URam. Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.”* Milyen tudásról beszél itt Dávid? Az önismeretről. Mi nem ismerjük magunkat tökéletesen, Isten azonban igen és ennek ellenére szeret bennünket.

„Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.” Ő elküldte a Fiát, hogy magára vegye a mi bűneinket, amelyek elválasztanak bennünket Istentől. Jézus Krisztus eljött, hogy a keresztfán saját testében hordozza ezeket a bűnöket azért, hogy engesztelő áldozatként kiengesztelhesse Istent, eleget tegyen igazságának. Mindezt azért tette, hogy engem - a bűnös embert - Isten elfogadhasson, hogy közösségben lehessen velem. A 2 Korinthus 5:21-ben ezt olvashatjuk: *„Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne”*. Isten azért küldte el egyszülött Fiát, hogy igazságát adja nekem, és hogy Jézus Krisztus által életem - örök életem - legyen.

Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást.

Az Ige gyakran biztat minket arra, hogy Jézus példáját kövessük a megbocsátásban és a szeretetben is. Vagyis szeressünk úgy, ahogy Ő szeret bennünket, és bocsássunk meg egymásnak, ahogy Ő is megbocsát nekünk. Az Efézus 4:32-ben ezt olvashatjuk: *„Viszont legyetek egymáshoz jószágosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban”*, vagyis a megbocsátásban is kövessük Isten példáját. Jézus ezt mondja a János 15:12-ben: *„Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket”*. Ez egy komoly parancs, Isten mégis ezt várja el tőlünk, mert Szentlelkének egyik feladata, hogy ezt kimunkálja bennünk. Isten betölt bennünket Szentlelkével, és bizonyosan tudhatjuk, hogy ez a lélek valóban Istentől való, mert azt a szeretetet adja, amelyet csak az Ő munkája tud elvégezni bennem.

A Máté 18:21-ben Jézus elmeséli tanítványainak a gonosz szolga példázatát, amely a megbocsátásról szól. Ebben a példázatban egy szolgálóval találkozunk, aki tízezer talentummal tartozott urának, ami kb. 16 millió dollárnak felel meg. Mivel nem volt miből fizetnie, ura megparancsolta, hogy adják el az adóst, feleségével, gyermekeivel és mindenével együtt. *„A szolga erre leborult előtte, és így esedezett: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát. Amikor azonban eltávozott az a szolga, összetalálkozott egyik szolgatársával, aki száz dénárral tartozott neki.”* - ami kb. 16 dollárnak felel meg. *„Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta neki: Fizesd meg, amivel tartozol! Szolgatársa ekkor leborult előtte, és így kérte: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked. De az nem engedett, hanem elmenve börtönbe vettette őt, amíg meg nem fizeti tartozását.”* Amikor az úr meghallotta, hogy hogyan viselkedett a szolga, magához hívatta és kérdőre vonta: *„Gonosz szolga, elengedtem minden tartozásodat mivel könyörögtél nekem. Nem kellett volna-e megkönyörülnöd neked is szolgatársadon, amint én is megkönyörültem rajtad?”* Az úr 16 milliányi tartozást engedett el neki, ez a szolga pedig 16 dollárnyi tartozást sem volt képes elengedni.

Meg vagyok győződve arról, hogy Jézus azért használ itt ilyen hatalmas összeget, hogy megértesse velünk, mennyi mindent bocsátott meg nekünk Isten. Isten minden bűnömöt megbocsátotta, a teljes tartozásomat elengedte. És mégis, amikor rajtam a sor, hogy valakinek megbocsássak, bizony nem vagyok hajlandó megbocsátani, vagy legalábbis elfelejteni. Bosszút forralok, és egyszerűen nem tudom túltenni magam azon, hogy valaki megbántott vagy becsapott engem. Isten ugyanezt mondja nekem is ilyenkor: *„Emlékezz csak vissza arra, hogy mennyi mindent bocsátottam meg neked. Te pedig ezt a pici dolgot nem vagy képes megbocsátani a testvérednek?”* Szeress, ahogy Ő szeret. Bocsáss meg, ahogy Ő is megbocsát. Jézus a mi példaképünk ebben, ezért fontos, hogy tanuljunk Tőle.

Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást.

Istent soha senki sem látta:

De akkor mi van Mózesrel? Az Ige azt mondja, hogy Mózes csak hátulról látta Istent, hiszen maga Isten mondta Mózesnek a 2 Mózses 33:20-ban: „*Orcámat azonban nem láthatod -, mert nem láthat ember engem úgy, hogy életben maradjon. És ezt mondta az ÚR: Van itt hely nálam, állj a kősziklára! És amikor elvonul dicsőségem, a kőszikla hasadékába állítalak, és kezemmel betakarlak, amíg elvonulok. Azután elveszem kezemet, és megláthatsz hátulról, mert orcámat senki sem láthatja meg.*” De még ennyi is elég volt ahhoz, hogy Mózes arca sugározzon, amikor lejött a Sínai-hegyről, és lepellel kelljen betakarnia arcát.

Jézus a Hegyi beszédben, a Máté 5:8-ban a következőket mondja: „*Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent*”, erre azonban majd akkor került sor, amikor majd új testet is kapunk tőle.

Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk.

Erről szól a Szentlélek munkája a mi életünkben - teljessé teszi bennünk Isten szeretetét. Ahogy hagyom, hogy a Szentlélek folyamatosan betöltsön és vezessen, munkálkodni fog az életemben, mégpedig azzal a céllal, hogy teljessé tegye bennem Isten szeretetét. Akkor valóban tudok majd úgy szeretni, ahogy Ő is szeret.

Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk.

János ugyanazt mondja, mint amit már a 3. fejezet 24. versében is kijelentett: „*és ezt, hogy ő bennünk van, abból tudjuk meg, hogy a Lelkéből adott nekünk*”.

És mi láttuk, és mi teszünk bizonyosságot arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül.

János első levelének első fejezetében olvashatunk arról, hogy miért is jött Jézus a földre - hogy kereszthalála által újra közösségben lehessünk Istennel. 1 János 1:1: „*Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről... Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal.*” A 3. fejezetben egy újabb okát találjuk annak, hogy miért jött el Jézus a földre, mégpedig azt, hogy elvegye a bűneinket. Itt pedig egy újabb okot találunk: Jézus azért jött, hogy megmentse a világot, hogy Ő legyen a világ üdvözítője.

Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban Isten marad, ő pedig Istenben;

Vegyük észre, hogy az Ige nem azt írja, hogy Jézus Isten egyik fia, ahogy ezt a Mormonok vagy a Jehova Tanúi hirdetik, hanem Jézus Isten egyetlen Fia.

Ha tehát valaki vallja, hogy Jézus Isten fia, abban Isten marad, ő pedig Istenben; és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.

Kanyarodjunk vissza ahhoz a kérdéshez, ami a 4. fejezet elején merült fel: honnan tudhatjuk melyik lélek való Istentől, hiszen olyan sok a hamis próféta a világban? Ne higgy minden lélekben, hiszen a 2 Korinthus 11:14-ben azt olvashatjuk, hogy „*maga a Sátán is a világoosság*

angyalának adja ki magát” és így megtéveszti az embereket. Honnan tudhatom, hogy az a lélek amely bennem van, a Szentlélek? A gyümölcsökből, mert a Lélek gyümölcse a szeretet, mert Isten a szeretet. Ha Isten bennem él, szeretet is lesz bennem.

Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban.

Amikor tehát a szeretetről van szó, akkor Jézus a példaképünk. Hányszor olvashatjuk azt az evangéliumokban, hogy Jézus rájuk nézett és megszánta őket? Nem arról olvasunk, hogy elfordult, megkeményítette a szívét, közömbös volt irántuk, hanem megszánta őket és segítette rajtuk. Ha Krisztus valóban bennünk él, akkor mi is megindulunk majd a körülöttünk lévő szükségletei láttán.

„Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé.” Ha Isten szeretete teljessé lett bennem, nem kell félnem Isten ítélőszékétől. Teljes bizalommal tekinthetek az ítélet napja felé, hiszen Krisztusban vagyok, ezért nincs mitől félnem.

A szeretetben nincs félelem,

Ha félelem él a szívedben, még nem lett teljessé benned Isten szeretete, vagyis nem vagy teljes biztos afelől, hogy szeret téged. Elkekeredsz, úgy érzed, hogy itt a vég, nem tudod, hogy mit tegyél, pedig ha igazán tudatában lennél annak, hogy Isten szeret téged, akkor felismernéd, hogy mindaz ami az életedben történik, Isten kezében van, Ő engedte meg azokat. Ha a nehézségek közepette is hiszem azt, hogy Isten szeret engem, akkor ebben a tényben megnyugodhatok, nem kell amiatt aggódnom, hogy mi történhet velem. Ő fogja megoldani a problémáimat. Ha éppen a házamat veszítettem el, akkor is az tudom mondani, hogy Isten tudja, hogy mit csinál, és Ő biztosan ezt a helyzetet is megoldja majd valahogy.

Ó, mennyire jó is megpihenni abban a tudatban, hogy Isten szeret engem. Ha erről teljes bizonyossággal meg vagyok győződve, el tudom fogadni mindazt, ami velem történik anélkül, hogy félelem töltené be a szívemet.

a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletes a szeretetben.

Mi tehát azért szeretünk, mert Ő előbb szeretett minket.

Isten a kezdeményező, az ember pedig az Ő kezdeményezésére reagál. Ezért óvakodjatok a napjainkban is igencsak népszerű tanítástól, mely szerint az ember a kezdeményező, Isten pedig erre reagál. Én magam is évekig hallgattam ezt a tanítást, sőt mi több, évekig azt tanítottam, hogy kezdeményezzünk Isten felé, hogy Ő reagálni tudjon. Azt tanítottam, hogy böjtölnünk kell, hogy Isten válasszon, imádnunk kell Istent, hogy Isten reagálhasson az imádatunkra. Adnunk kell, hogy utána Isten erre válaszolhasson, és adhasson nekünk. Ezen elképzelés szerint tehát az ember a kezdeményező, Isten pedig csak reagál.

Valójában azonban Isten a kezdeményező, és mi vagyunk azok, akik erre válaszolunk. Én tehát nem azért imádom Istent, hogy Ő erre válaszul megáldja az életemet. Ő már hihetetlenül sok áldást öntött ki az életemre, amire az én reakcióm a hála. Isten volt tehát aki kezdeményezett a szeretetével és kegyelmével, és én erre válaszolok. *„Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.”* Ahhoz azonban, hogy válaszolni tudjunk, előbb meg kell ismernünk az Ő

szeretetét, a kegyelmét, a jóságát. Isten a kezdeményező - azért szeretek, mert Ő előbb szeretett engem.

Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.

Erről Snoopy, a híres rajzfilmfigura, jut eszembe. Ő szokta mondogatni: „Annyira szeretem a világot, csak a benne lévő embereket gyűlölöm”. Nem mondhatom tehát, hogy szeretem a világot, közben gyűlölöm a testvéreimet. Ez a két dolog nem egyeztethető össze.

Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.

A Máté 22:36-ban egy törvénytudó odament Jézushoz és megkérdezte tőle: „*Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?*” Jézus így válaszolt: *’Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.’* Vegyük észre, hogy Jézus a felebarátaink szeretetét összekapcsolja Isten szeretetével.

A Máté 19:16-ban azt olvashatjuk, hogy egy gazdag ifjú odament Jézushoz és megkérdezte tőle: „*Mester, mi jó tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?*” Ő így válaszolt neki: *’Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van aki jó (mégpedig Isten). Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.’* Az megkérdezte: *’Melyeket?’* Jézus így felelt: *’Ezeket: ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, szeresd apádat és anyádat és szeresd felebarátodat mint magadat!’* Az ifjú erre ezt mondta: *’Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem?’* Jézus így válaszolt neki: *’Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj és kövess engem.’* Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.” Éppen az előbb mondta az ifjú, hogy mindezeket a dolgokat megtartotta, tehát nem ölt, nem paráználkodott, nem lopott, nem tanúskodott hamisan. De ott van az a parancsolat is, hogy szeresd felebarátodat mint magadat. Az ifjú pedig, aki hatalmas vagyonnal rendelkezik, több pénze van, mint amennyire szüksége lenne, nem hajlandó segíteni felebarátain, akik közül némelyek éheznek.

Ha ez rád is vonatkozik, akkor nem szereted úgy felebarátodat, ahogy saját magadat. Lehet, hogy szavaiddal azt hirdeted, hogy szereted Istent és megtartod minden parancsolatát, de ha megnézzük, hogy a gyakorlatban ez hogy néz ki, nyilvánvalóvá válik, hogy nem tartod meg a parancsolatait. Mert elsősorban nem az számít amit mondok, a cselekedeteim árulják el rólam az igazságot.